

CHŁUBNY (10) ai

chłubny (8), **chłubny** (2); *chłubny LubPs, BibRadz (2), RejAp, RejZwierc, Calep (2), Phil;*
chłubny Calag, WujNT.

sg m N *chłubny* (4). \diamond *D* *chłubn(e)mu* (1). \diamond *A* *chłubn(e)go* (1). \diamond *pl N m pers* *chłubni* (2). \diamond *G*
chłubnych (1). \diamond *A m pers* *chłubn(e)* (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Chępliwy, hardy, pyszny; iactabundus Calag; gloriabundus Calep (10) : Grzeźnik fie w złości
chłubi w czym znąc że iest chłubny/ łakomy. LubPs C2v marg; RejZwierc 263; Rhumretig. Chlubny.
Chępliwy. Iactabundus. Calag 397b.

Szereg: »chłubny, (i) pyszny« [szyk 2 : 1] (3): Człowieká pyźnego y chłubnego nazywiał
fyzyderzem [superbus, elatus, derisor est nomen eius]/ ábowiem fię spráwuie hárdźiey y pyźnie.
BibRadz Prov 21/24, 2.Tm 3/2; Calep 458b.

a. *W funkcji rzeczownika: pyszałek, samochwalca; iactator Calep (4) : Iactator – Chłubny. Calep*
496b.

Szeregi: »chłubny a dufający sobie« (1): A chłubnemu/ á temu dufájącemu łobie/ y then ołtátek
co ma obiecuie odiąc od niego. RejAp 42v.

»pyszny, chłubny« = superbus, elatus Vulg (2): Czego piłmo łwięte zábraniáiąc/ zaufzniki/
obmowce/ gwałtowniki/ pyźne/ chłubne/ etc. godne być łmierci opowieda Phil Q2; WujNT Rom
1/30.

Synonimy: butny, chępliwy, pyszny; a. chępiciel, chwalca.

Cf CHŁUBCA, CHŁUBLIWY, MARNOCHŁUBNY